
NICOLINA (nu NIKKI)

Ålder: 3 år (2005)
Kön: Tik
Höjd: 49 cm
Längd: 60 cm
Hals: 40 cm
Vikt: ---
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-11-09
Bilder ankomst: ---
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Nicolina hittades övergiven utanför hägnet. Någon hade antagligen kastat ut henne där. Nicolina var utsvulten och svag. Man kunde inte lämna henne utan skydd utan hon fick följa med personalen genom dörren, in till tryggheten. Nicolina följde villigt med och har sedan dess bott bland de andra hundarna i hägnet.

Nicolina är en söt, aktiv och glad tik på ca 3 år. Hon är mycket kontaktsökande och kämpar förtvivlat för att genom hundmassorna nå fram till de människor som besöker hägnet. En stunds kel och mys är en höjdare för Nicolina, hon är mycket mjuk och vänlig. Nicolina fungerar bra med andra hundar, både hanar och tikar. Vi söker för Nicolinas räkning, både trygg familj där Nicolina får inta en central plats. Ett plus är också om spännande aktiviteter och skogs promenader står på dagordningen.

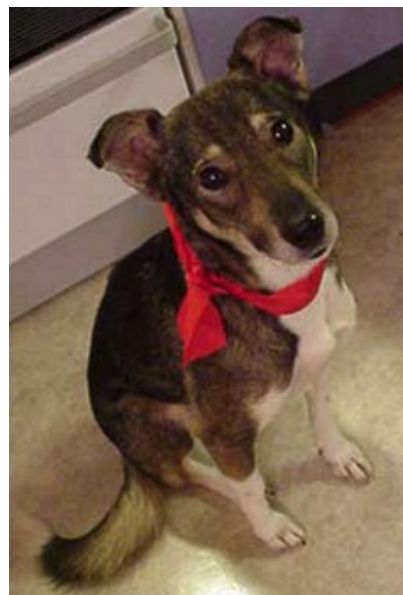
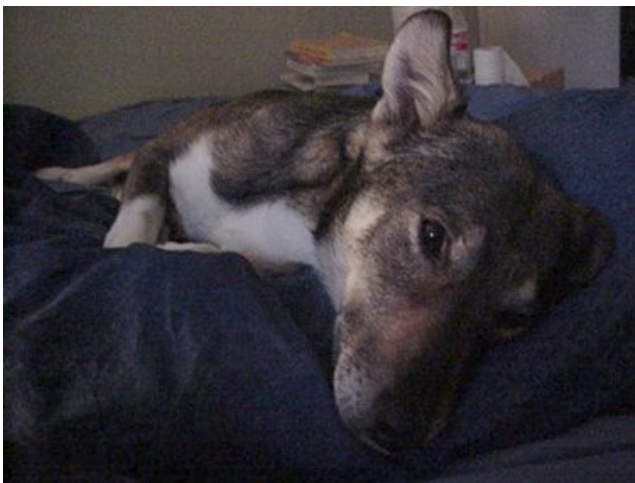
Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Bilder från Sverige

Text från Sverige

2005: Efter en stressig start i Sverige landade så småningom jag och Nikki på Umeå flygplats. Det var en ynkelig och trött liten själ som tog sig ut ur hundburen, efter Nikki fått sig några köttbullar i magen kunde jag få hjälp av Linda att sätta på halsbandet då jag själv var förvirrad över alla gränser.

Jag fick bära ut henne till bilen, som tur var tar bilresan från flygplatsen endast några minuter, så var vi ÄNTLIGEN hemma. Försökte få Nikki att kissa en sväng, men det förstod hon inte alls, hon satt mest och skakade och tyckte inte alls att Sverige var speciellt kul. Så vi gick upp i lägenheten där mer köttbullar, vatten, kokt fisk och ris väntade- och framför allt- EN BÄDD!!

De första dygnet sov Nikki fruktansvärt mycket, resan hade tagit något fruktansvärt på den lilla magra kroppen och det mesta var läskigt. Ute ville hon inte lämna gården, hon ville inte gå i koppel och ville helst gå upp i lägenheten och sova. Men undan för undan i en rasande takt växte den lilla själen (och magen!!) till sig. Knappt tre veckor efteråt är hon 100% rumsren, visar klart och tydligt när hon vill gå ut. Hon hälsar modigt (och lite väl ofta!!) på både främmande hundar och människor ute, det fungerar hur bra som helst att lämna henne själv någon timme och hon blir inte det minsta stressad av lite folk i lägenheten, då är det ju bara fler knän att sitta i! Nu är inte män det minsta läskiga längre, snarare tvärtom! Att klippa klorna, titta i öronen eller på tänderna eller duscha, inga problem- snarare tvärtom, det är ju så roligt när någon rör vid henne! Att vara ute är nästan roligare än att vara inne nu, men det bästa som finns är ändå att ligga i soffan under filten och myyyyysa.

Eftersom vi inte har så många vägar i närheten var vi idag och miljötränade och gick över vårt allra första rödljus, läskigt värre tyckte Nikki, men eftersom hon gör det man begär (om man har tålmod och MASSA frolic) så travade hon till slut över med stora steg. Tillbaka över igen brydde hon sig inte det minsta, jag tror helt enkelt hon glömde bort att spela liten, det var ju ingen som bar henne i alla fall!

Jag är så förvånad över hur fruktansvärt bra det gått för henne, förvisso är inte allt över än och det finns många hyss kvar att komma på, men på det stora hela tror jag inte jag kunde fått en bättre hund. Jag är SÅÅÅ glad att det blev just den här lilla, speciella tjejen som kom till oss.

/Sofia Gunnerfeldt